

Sygn. akt II W 717/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Gawin-Kwiatek

Protokolant: Marta Michniewicz

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 2016 roku

sprawy o wykroczenie

S. J.

syna S. i Z. z domu N.

urodzonego (...) w J.

obwinionego o to, że:

w dniu 13 listopada 2015 r., o godz. 16.10 w Ś. (woj. (...)), przy ulicy (...) (...) na terenie sklepu (...) dokonał kradzieży 4 sztuk piwa, powodując łączną sumę strat w wysokości 7, 00 zł, na szkodę w/w sklepu;

tj. popełnienia wykroczenia z art. 119 § 1 kw

I. obwinionego **S. J.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw i za ten czyn na podstawie art. 119 § 1 kw wymierza mu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, w tym zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100 (stu) złotych oraz opłatę w kwocie 30 (trzydziestu) złotych.

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zebranego w toku rozprawy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony **S. J.** w dniu 13 listopada 2015 roku o godz. 16.00 wszedł na teren sklepu (...) przy ul. (...) w Ś., wziął 4 sztuki piwa marki P. i przeszedł przez linię kas nie płacąc za towar. Wychodząc ze sklepu, na wysokości piekarni został zatrzymany przez pracownika sklepu (...), a następnie zaprowadzony na zaplecze. Pracownik sklepu (...) poinformował KPP w Ś. o zdarzeniu. Na teren sklepu został wysłany patrol Policji. Przy obwinionym znaleziono 4 piwa marki P. o łącznej wartości 7 zł.

Dowód:

- zeznania świadków P. J. k. 32 odw., J. W. k. 33,

S. J. jest osobą bezdomną, mieszka w Schronisku (...) w Ś..

Obwiniony był wielokrotnie karany za wykroczenia z art. 119 § 1 kw. W okresie od 18 maja do 14 września 2015 roku Sąd Rejonowy w Świdnicy wydał wobec obwinionego 9 wyroków, uznając go winnym wykroczeń z art. 119 § 1 kw, popełnionych na szkodę sklepu (...), N., P. M., I., S.. W czasie wszystkich tych kradzieży obwiniony zabierał piwo.

Dowód:

- wyroki nakazowe – k. 14-22,
- pouczenie k. 8

Sąd nadto zważył, co następuje:

Rekonstruując stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach świadków P. J. i J. W.. Świadkowie ci zgodnie relacjonują przebieg zdarzenia z udziałem obwinionego, Sąd nie znalazł podstaw, by świadkom tym nie dać wiary.

Kwalifikując czyn przypisany obwinionemu Sąd nie miał wątpliwości, że wypełnia on znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 kw. Obwiniony zabrał z półki sklepowej 4 puszki piwa i przeszedł z nimi przez linię kas, nie płacąc za nie i zmierzał do wyjścia ze sklepu co świadczy o jego chęci przywłaszczenia mienia sklepu tj. włączenia go do własnego majątku.

Zgodnie z art. 119§1 kw za czyn popełniony przez obwinionego Sąd mógł wymierzyć karę aresztu, karę ograniczenia wolności lub grzywny.

W ocenie Sądu kara 30 dni aresztu jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, a jej dolegliwość nie przekracza stopnia winy obwinionego. Orzeczona kara aresztu spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze, utwierdzając obwinionego w przeświadczeniu, że łamanie prawa nie popłaca i nie można uniknąć za nie odpowiedzialności. Ponadto, orzeczona kara da społeczeństwu wyraz negatywnej oceny tego typu zachowań. Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował fakt uprzedniej wielokrotnej karalności obwinionego za podobne czyny, Sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących. Uprzednie skazania oskarżonego z podobne wykroczenia wykluczyły możliwość orzeczenia kary o charakterze wolnościowym. Wobec obwinionego orzekano już karę ograniczenia wolności, mimo to obwiniony nie przestrzega porządku prawnego. Ponowne, umyślne naruszenie przez oskarżonego cudzego mienia, będące dowodem lekceważącego stosunku do obowiązujących norm prawnych, nie pozwala Sądowi na przyjęcie, że kara inna niż kara aresztu spełni wobec obwinionego swoje cele. Obwiniony nie wyciągnął wniosków z dotychczas wymierzonych mu kar i wobec tego konieczne jest wzmożenie działań resocjalizacyjnych w warunkach pozbawienia wolności. Nie jest możliwe przyjęcie, iż obwiniony nie popełni ponownie wykroczenia. Przeciwnie orzeczeniu kary o charakterze wolnościowym przemawia również wzgląd na społeczne oddziaływanie kary.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw i art. 118§1 kpw i w oparciu o art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w tym kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz opłatę w kwocie 30 zł.